

Abstrakt

Důsledkem sémiotické totalizace veřejného života v totalitních společnostech jsou radikální změny v systému sociálních, estetických, etických a jazykových norem. Tento systém popisujeme v části Totalitní kýč v kapitolách Totalita, Kýč, Historie, Umění, Jazyk, Estetika a Mýtus. V části Underground interpretujeme totální realismus a trapnou poezii Egona Bondyho a Iva Vodseďálka jako modelovou reakci na podmínky totalitní společnosti. Zavádíme pojem totální poezie. Klademe si otázku, čím je totální poezie, není-li uměním a postupně nacházíme jedenáct odpovědí: 1. souborem apokryfních textů socialistického realismu, 2. hrou na umění, 3. kulturou ve znamení zrodu, 4. metodou fenomenologické redukce, 5. jazykovou hrou, 6. dekonstrukcí mýtu, 7. zaujímáním herní pozice v totalitní společnosti, 8. mýtem, 9. sémiotickou očišťovnou realizovanou skrze sémiotické běsnění, 10. zeznakováním skutečnosti a zeskuťečněním znaku, 11. výzvou ke hře. Nakonec se pokoušíme o vymezení totální poezie ve vztahu k avantgardě, modernímu umění a postmoderně. V kapitole Kýč a underground činíme trojí: 1. rekapitulujeme recepci díla Egona Bondyho a Iva Vodseďálka, 2. prozkoumáváme určité filozofické a politické souvislosti a paralely totalitního kýče a totální poezie, 3. uvádíme teoretické poznání totální poezie v souvislost se současným stavem kultury.